

२०७३ फाल्गुन २ सोमबार १३-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- कदम-कदममा बाबाको श्रीमत्ता चलनु, बाबाको शिक्षाको धारण गर्नु- यही आफू माथि
कृपा गर्नु हो”

प्रश्नः— बच्चू बादशाह एवं पीरुवजीर दुवै यतिबेला हरेक्को अंग-संग छन्, कसरी?

उत्तरः— बादशाह हो काम विकार र मुख्य मन्त्री हो क्रोध। दुवैको आपसमा धेरै गहिरो सम्बन्ध छ।
यतिबेला सबै मनुष्य यी दुवैको वशीभूत छन्। यदि कोही बाबाको बच्चा भएर फेरि काम या
क्रोधको वशीभूत हुन्छ भने बाबाको निन्दक बन्छ। निन्दक बच्चाहरूले आफ्नो तकदिरलाई रेखा
लगाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यी शत्रुहरूलाई जित। क्रोधको लागि त भनिन्छ—
जहाँ क्रोध छ, वहाँ पानीको घैंटो पनि सुक्छ।

गीतः— बचपन के दिन भुला न देना.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई थाहा छ- सभामा को आउनुभयो? बाबा र दादा सँगसँगै। यदि साकारी हुने भए
बाबा अलग्गै, दादा अलग्गै हुनु पर्छ। यो हो अद्भुत निशानी। को आउनुभयो? बच्चाहरूको बुद्धिले भन्छ—
शिवबाबा आउनुभयो। स्वर्गका रचयिता एकै बाबा हुनुहुन्छ, दोस्रो छैन। हो मदतगार अवश्य मिल्छन्। बाबा र
बच्चा दुवैबाट काम चल्छ। बलिहारी बाबाको, त्यस्तै बलिहारी बच्चाहरूको पनि। यी दादा पनि बच्चा भए
नि। यहाँ तिमी क्लासमा आउँछौ। सभा अक्षर सामान्य हो। सभाहरू त धेरै हुन्छन्। यो हो भगवान्को
पाठशाला। सबैतिर देखिन्छ- यो ज्ञान सुनेर धारणा गरिरहेका छन्, यिनको अनुहार प्रफुल्लित भइरहेको छ।
सुन्दा-सुन्दा खुशीको पारा चढ्छ। हृदका पिता शिक्षक गुरु पनि हुन्छन्। यहाँहुनुहुन्छ बेहदका बाबा, शिक्षक।
उहाँले आज तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ, त्यसैले कति खुशीको पारा चढ्नु पर्छ। बच्चाहरू पनि धेरै छन्।
शिव भगवानुवाच वा शिवाचार्य पनि भन्न सकिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर। शिवाचार्य पछि फेरि
शंकराचार्य आउँछन्। संन्यास पनि दुई प्रकारका हुन्छन्। यो हो सतोप्रधान देवी-देवता बन्नको लागि संन्यास।
सहज योग हो। तिमीलाई थाहा छ- बाबा यी दादाको तनमा आउनु भएको छ, त्यसैले बापदादा भन्नुपर्छ।
नाति-नातिना हुन्छन् नि। त्यहाँ त साकार पिता नै हजुर बुवा, जिजु हजुर बुबा बन्छन्। यहाँ हुनुहुन्छ निराकार
हजुर बुबा। बाबा यिनमा प्रवेश गरेर तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ। जो ब्राह्मणकुलका बनेका छन्, उनीहरू ईश्वरीय
सन्तान भए। भन्छन्- हे परमपिता परमात्मा हामी हजुरका थियौं फेरि ८४ जन्मको पार्ट खेल्यौं। कति सहज
कुरा छ। लौकिकमा पनि पिताका ५-७ बच्चा हुन्छन् भने तिनीहरू मध्ये १-२ कपूत निस्कन्छन्। यहाँ
बाबाका कति धेरै बच्चाहरू छन्, कति कपूत र कति सपूत पनि हुन्छन्। कोहीमा कामको, कोहीमा क्रोधको
प्रवेशता हुन्छ। घरको कुनै एक जनालाई क्रोध आयो भने लडाईं हुन्छ, क्रोधीले घरलाई धेरै दुःखी बनाइदिन्छ।
यहाँ पनि कोहीमा क्रोधको भूत छ भने शिवबाबाको निन्दक भयो नि। बाबाको नाम बदनाम गरिदिन्छन्
अर्थात् आफ्नो तकदिरलाई रेखा लगाउँछन्। क्रोध धेरै ठूलो दुश्मन हो। जहाँ क्रोध, कलह क्लेश हुन्छ
त्यसलाई नर्क भनिन्छ। भनिन्छ- क्रोधले घैंटाको पानी पनि सुकाइदिन्छ। त्यसैले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ-
जसमा क्रोध छ, उनलाई श्रीमत मिल्छ, क्रोधले कसैलाई दुःखी नबनाऊ, नत्र तकदिरमा रेखा लाग्छ। पद भ्रष्ट
हुन्छ। ईश्वरीय सन्तानको साटो आसुरी सन्तान बन्छौ। यहाँ त लेखिन्छ नै ईश्वरीय स्वराज्य ईश्वरीय जन्म सिद्ध
अधिकार हो। तिमी हक छ सत्ययुगको पूरा वर्सा लिने। पूरा वर्सा लिएर लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ। यदि कोही

२०७३ फाल्गुन २ सोमबार १३-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन स्वर्गमा प्रजामा पनि आयो भने पनि अहो सौभाग्य। आउँछ त सही। विस्तारै-विस्तारै स्थापना हुँदै जान्छ। फेरि उनीहरूसँग प्रतिज्ञा गराइन्छ। कंगन बाँध। कोही लुकेर त रहन सक्दैन।

अहिले तिमी ब्राह्मण हौ ईश्वरीय सन्तान। बाबा सोध्नुहुन्छ— तिमी कुल ठूलो हो या दैवी कुल ठूलो? उच्च कुनचाहिँ हो? (ब्राह्मणहरूको) हामीले देवताहरूलाई पनि यति उच्च भन्दैनौं। ब्राह्मण हुन् नै ईश्वरीय कुलका। यिनले विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछन्। ब्राह्मणहरूलाई चोटी भन्छन्। वास्तवमा शिवको मन्दिर बनाउनु पर्छ अग्लो पहाडमा। तर आजकल कोही त्यहाँ जान सक्दैनन्, त्यसैले शहरमा बनाइदिन्छन्। सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा त्यसैले उहाँको मन्दिर पनि उच्च शिखरमा हुनुपर्छ। अहिले हेर दुनियाँको के हाल भएको छ! सबैको बर्बाद भएको छ। बाबा आएर सबैलाई आबाद गर्नुहुन्छ। संगम युगमा तिमीहरू सबै आबाद हुन्छौ। पूरा ६३ जन्म नर्कवासी बन्यौ। एक्यूरेट हिसाब छ। २१ जन्म तिमीले स्वर्गमा राज्य गर्नु, फेरि ६३ जन्म गिदै आउँछौ। कला घट्दै जान्छन्। अहिले कुनै कला रहेको छैन। धुलोमा परेका छन्। भनाइ छ नि- सौ सौ करें शृङ्गार... यो पनि अहिलेको लागि भनाइ हो। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमी शृङ्गार गर्छु, यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन फेरि विकारले माटोमा गिराइदिन्छ। क्रोधको धुलोले पनि हैरान पारिरहन्छ, क्रोधी धेरै हुन्छन्। हिंसा पनि क्रोध हो नि। क्रोध बिना लडाईं गर्न सक्दैनन्। सम्पत्तिको अंश मिलेन, रिस उठ्यो भने भाइलाई पनि मारिदिन्छन्। यो लडाईं क्रोधबाट शुरु हुन्छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू! क्रोध नगर, नत्र तकदिरलाई रेखा लाग्छ अनि जो साथी छन् उनीहरूको पनि तकदिरलाई रेखा लाग्छ। क्रोधमा आएर भन्छन्— तिमी यदि मेरो घरमा आयौ भने मारिदिन्छु।

अहिले बाबाले तिमी माताहरूलाई अघि राख्नु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी कल्प-कल्प शिव शक्ति बन्छौं। शिव बाबा आएर हामीलाई आफ्नो बनाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरू नहुने हो भने एकलो शिवबाबाले के गर्न सक्नु हुन्छ? तिमी शिव शक्तिहरू यहाँ प्रख्यात छौ। आफ्नो यादगार मन्दिर देखेका छैनौ भने आबूमा हेर। हुबहु तिमी यादगार छ। हात्तीमा सवारी हुनेहरूको पनि चित्र छ। आश्चर्य छ! तिमीहरूको पनि यहाँ आएर निवास भएको छ। बाबाले भन्नु भएको छ— मन्दिरहरूमा गएर उनीहरूलाई सोध तपाईं ले जान्नुहुन्छ उहाँ कहिले आएर जानु भएको थियो? शिव जयन्ती पनि मनाइन्छ भने अवश्य आउनु भएको हुनुपर्छ नि। कहिले र कसरी आउनु भयो, थाहा छ? जसले विश्वलाई हीरा जस्तो बनाउनुभयो, उहाँको कर्तव्यलाई जान्नुहुन्! देवताहरू नै पहिला ब्राह्मण थिए जो हीरा जस्तो बन्छन्, जुन ब्राह्मणहरूले मदत गरे उनीहरू देवता बने। तिमीले सबैको कर्तव्य बुझाउन सक्छौ। तर बुझ्नेछन् धेरै कमले मात्रै किनकि राजधानीको लागि सीमा छ नि। त्यसैले करोडौंमा कोही भनिन्छ। मम्मा बाबा भनेर पनि फेरि बिसिन्छन्। माया कति ठूलो दुस्मन हो यो त हुन्छ नै— ठूला-ठूला कमाण्डरहरू पनि मर्छन्, गोली लाग्छ। सिपाही त धेरै मर्छन्। ठूला-ठूला मरेपछि हाहाकार हुन्छ। शिव शक्ति सेनामा फलानालाई मायाले मारिदियो। यो फेरि पनि हुनु नै छ। पैदल सेना मर्छन्, तिनको त्यति ख्याल हुँदैन। महारथीको लागि सबैले भन्छन्— अरे! मायाले यिनलाई मारिदियो। यस्तो होइन स्वर्गमा जाँदैनन्। आउन त आउँछन् तर पद भ्रष्ट हुन्छन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— त्यस लाइनमा नजाऊ। कल्प पहिले जो गएका थिए, उनीहरू त जान्छन् नै। समाचार लेख्छन्— फलानो ४ वर्ष देखि नियमित आउँथ्यो, फेरि मायाले समात्यो। जसरी झिँगा मर्नु भन्ने उसलाई कमिलाहरूले खाएर एकदम समाप्त गरिदिन्छन्। मायाका ५ भूतले उनीहरूको सत्यानाश गरिदिन्छ।

२०७३ फाल्गुन २ सोमबार १३-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन अहिले तिमी बच्चाहरूले सबैको कर्तव्य जान्दछौ। इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियनले कति जन्म लिन्छन्, यो पनि तिमीलाई थाहा छ। बुद्धिको ताला कति खुलेको छ, ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— गीता हो सबैभन्दा मुख्य। अरू सबै हुन् त्यसका बालबच्चा। गीता हो माई बाप। माई गीता र बाबा शिव। उहाँबाट हामी पैदा भइरहेका छौं। त्यसैगरी अरू शास्त्र पनि सबै गीताबाट पैदा हुन्छन्। जसरी आत्माहरूका हेड शिवबाबा सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ, त्यस्तै सबै शास्त्रभन्दा माथि छ सर्व शास्त्रमयी शिरोमणी श्रीमत भगवत गीता। केवल कृष्ण भगवानुवाच राख्नाले सारा गीताको प्रभाव उडाइदिएका छन्। यो पनि ड्रामामा छ। मूल कुरा हो निरन्तर शिवबाबाको याद गरिराख। जो बाबाको श्रीमतमा पूरा रीतिले चलिरहन्छन्, उनको याद पनि वृद्धि भइरहन्छ। जति आज्ञाकारी, वफादार भएर रहन्छन्, भन्छन् बाबा हजुरमाथि बलिहार जान्छु। देह सहित सबैकुरा भूलेर एकलो बन्नुपर्छ। यति संन्यास गर्नुपर्छ। धेरै बच्चाहरू छन् जो बिल्कुल बन्धनमुक्त छन्। आइरहन्छन् तैपनि मोहका कीरा छन्। पति वा बच्चाहरूसँग मोह छ भने शिवबाबासँग बुद्धियोग लगाउन सक्दैनन्, जबसम्म सच्चा दिलले बाबा माथि बलिहार जाँदैनन्। गफ त धेरै लगाउँछन् तर यसमा पूरा समर्पण हुनुपर्छ। पूरा ट्रस्टी बन्नुपर्छ। कदम-कदममा श्रीमत लिनुपर्छ। धेरै बच्चाहरू पनि छन्, जसले शिवबाबालाई पोतामेल पठाइदिन्छन्। फेरि सोध्छन् विवाह गराउँ? घर बनाउँ? बाबा भन्नुहुन्छ— हुन्छ बनाऊ फरक पढेन। कहिल्यै हुन्न भन्नु हुन्न। जब नष्टोमोहा बन्छौ तब सोध्नु पनि आवश्यक छैन। यस्तो होइन कसैले सोध्नु— विकारमा जाउँ? मैले भनूँ हुन्छ जाऊ... यस्तो भनिँदैन, यो त फेरि मुखता भनिन्छ। अरू कुनै कुरामा नोक्सान छैन भने हुन्छ गर। नष्टोमोहा भएर जे चाहन्छौ त्यो गर। बाबाले जान्नुहुन्छ तिमी सेवामा तत्पर रहन्छौ, बाबालाई अनुसरण गरिरहन्छौ। यी पुराना बच्चाहरू सबै बलि चढेका थिए नि। समर्पणको पनि महिमा छ। हुन् त सबै गरीब। माताहरू धेरै राम्रा छन्, यिनीहरूले के बलि चढ्नु छ? बलि चढ्नु पर्छ धनवानहरूले। स्त्रीलाई त केही दिँदैनन्। कसैले विरलै स्त्रीको नाममा सबै दिन्छन्। नत्र बच्चा आदि सबैले लुट्छन्। आजकल त कसैले पनि सुन्दैनन्, दुई पैसा देऊ, काम भइहाल्छ। फैसला पनि झुटो दिन्छन्, फेरि कसैको नाउ नै किन नडुबोस्। बाबालाई त भनिन्छ सुप्रीम जस्टिस, सुप्रीम टिचर, सुप्रीम सतगुरु। फेरि सुप्रीम धर्मराज पनि भनिन्छ। उहाँको निर्णयमा तल माथि केही हुन सक्दैन। ड्रामामा यस्तो निश्चित भएकै छैन। तर यहाँ त एक अर्का माथि धेरै न्यायालयहरू हुन्छन्। कहीं कहीं राष्ट्रपतिले भने पनि हुँदैन।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अशरीरी बन्नुपर्छ। बाबासँग चल्नुपर्छ। बाबा गाइड हुनुहुन्छ नि। मुक्तिदाता पनि उहाँलाई भनिन्छ। सबै पदवी उहाँका हुन्। पीस मेकर पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ। आजकल यहाँ पनि शान्ति पुरस्कार दिइरहन्छन्। अशान्ति बनाउनेवाला हो माया। शान्ति हुन्छ सत्ययुगमा वा मुक्तिधाममा। निर्वाणधाममा त बिल्कुलै शान्ति हुन्छ। सत्ययुगमा पनि १०० प्रतिशत शान्ति, पवित्रता एवं सम्पन्नता हुन्छ। नामै छ सुखधाम। दुःखधाममा पनि शान्ति कहाँबाट आओस्। संन्यासीहरूमा अलिकति शान्ति हुन्छ। तर त्यो त हो काग विष्टा समान। सत्ययुगमा यस्तो भनिँदैन। यहाँको त राज्य पनि काग विष्टा समान छ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मायाले धेरै थप्पड मार्छ। भित्र अत्तालिइ रहन्छन्। सत्य बताउँदैनन्। अविनाशी सर्जनका अगाडि त बताउनु पर्छ नि। नत्र त पाप बढ्दै जान्छ। फेरि ठूलो सजाय हुन्छ। सत्य बोल्दैनन्। ठीक छ, पछि त पाप नगरून्। बदनामी गरेको सजाय धेरै हुन्छ। बाबा आउनु भएको छ स्वर्गको मालिक बनाउन। यसमा जसले विघ्न पार्छन्, उनीहरू सजाय लायक बन्छन्। असुरले विघ्न पार्छन्। तिमी बच्चाहरूले त विघ्न पार्नु हुँदैन।

२०७३ फाल्गुन २ सोमबार १३-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन यसैमा तिमी बच्चाहरूको कल्याण छ। क्रोधीको मुख हेर्दा पनि पाप हुन्छ। नराम्रो नसुन... क्रोधीको मुख पनि हेर्नु हुँदैन। लोभ मोह पनि कम छैन। बच्चू बादशाह हो काम् पीरु मन्त्री हो क्रोध। यी दुवै ठूला डाँकु हुन्। क्रोध धेरै फोहोरी डाँकु हो। सपूत बच्चा त्यो हो, जसले बाबाद्वारा पूरा वर्सा लिएर नाम प्रसिद्ध गर्छ। यी बाबाले भन्छन्— बच्चीहरू म भन्दा होशियार छन्। शिवबाबा भन्दा होशियार त कोही हुन सक्दैन। बाबाले नै बच्चाहरूलाई सिरमा चढाउनुहुन्छ। बेहदका बापदादाको पनि बच्चाहरूको लागि सम्मान प्यार छ। चाहनुहुन्छ— हरेक बच्चाले आफ्नो राज्य भाग्य लिऊन्। सदा सुखी बनून्। बाबाले त भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू चिरञ्जीवी भव। आयुश्चान भव। बाबाले जुन शिक्षा दिनुहुन्छ, त्यसलाई धारणा गरेर आफैमाथि कृपा गर। श्रीमतमा चलेनौ भने तकदिरलाई रेखा लगाउँछौ। तिमीलाई थाहा छ— शिवबाबा परमधामबाट आउनु भएको छ स्वर्गको वर्सा दिन, फेरि जसले जति पुरुषार्थ गर्छ। जति आफू माथि कृपा गर्छौ, त्यति आफूलाई उच्च बनाउँछौ। विकारमा गयो भने दियो निभ्छ। फेरि ज्ञान घृत धारण हुँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) दिल देखि साहेब माथि पूरा-पूरा बलिहार जाऊ। पूरा ट्रस्टी बनेर कदम-कदम श्रीमतमा चल। देह सहित सबै कुरा बिर्सिएर एक्लो बन।
- २) बच्चा बनेर बाबाको कार्यमा विघ्न पार्नु हुँदैन। कुनै पनि बदनामीको कार्य गर्नु हुँदैन। आज्ञाकारी वफादार बन्नु पर्छ।

वरदानः— बहानाबाजीको खेल समाप्त गर्नेवाला मास्टर दातापनको स्वमानधारी भव

जुन बच्चाहरूलाई बहानाबाजीको खेल आउँछ, उनले भन्छन्— यस्तो न भएको भए त्यस्तो हुँदैनथ्यो, यसले यस्तो गर्‍यो, परिस्थिति वा कुरै यस्तो थियो... अब यो बहानाबाजीको भाषा समाप्त गरेर दृढ प्रतिज्ञा गर— जस्तोसुकै भए पनि म त बाबा समान बन्नु छ। अरूले सहयोग दिए भने म सम्पन्न बन्नू, यस्तो होइन। यसरी लिनुको सट्टा मास्टर दाता बनेर सहयोग, स्नेह, सहानुभूति दिनु नै लिनु हो। यस भावनाद्वारा मास्टर दातापनको स्वमानधारी बन्छौ।

स्लोगनः— जब म र मेरोपनको भाव देखि वैराग्य हुन्छ, तब भनिन्छ बेहदको बैरागी।

शब्दार्थः— बच्चू बादशाह र पीरु वजीर= कुनै कहानी अनुसार बच्चू भन्ने बादशाहको र पीरु चाहिँ मन्त्रीको नाम हो।